

Sako ze sametu

Jaromír Nohavica

1. Mám sako ze sametu,
už z něho nevymetu prach,

po kapsách zátky z piva,
to když jsem ještě míval strach,
občas nás nechali i zahrát
a my na klopě placku „Havel na Hrad“ hráli jsme,
na duši zbyly šmouhy a skončil ten náš dlouhý tah.
2. Míjejí nás dny po dni
a já jdu po Národní a nic se neděje,
nahlížím do Laterny,
jestli tam Jirka Černý zase je,
a nikde nikdo z těch co byli
tam pod Václavem v oné chvíli, kdy Václav
přilbici strhl z čela a nad náměstím zněla píseň, že krásně
je.
3. Říkali z televize,
že přišel velké krize den,
jakápak sakra krize,
to tu jde jen o peníze všem,
kde se ztratila slova o naději,
o tom, že zázraky se dějí, když člověk chce,
a prachy přijdou potom, život není o tom jen.
4. Za rukáv tma mě tahá,
jdu od nádraží Praha - Střed,
nákupy za pár kaček
a silonový sáček a v něm pár propriet,
ve flaškách a že jich tu bylo
se všechno víno proměnilo ve vodu,
a na Letenské pláni chystají staří páni slet.

Mám sako ze sametu, už z něho nevymetu prach...